

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาเรื่องการบอกเวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล โดย
ใช้สื่อแมวเหมียวบอกเวลา

ชื่อผู้วิจัย นายวัฒนา วิสาละ

ทักษะ วิชาการ

รหัสทักษะ ทว ๒๒๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ในทักษะวิชาการ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ “การบอกเวลาจากนาฬิกา” ในเรื่องการบอกเวลาจากนาฬิกา พบว่า นักเรียนทั้งหมด ๑๑ คน แบ่งความสามารถในการบอกเวลาได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ กลุ่มปานกลาง สามารถบอกเวลาได้แต่ไม่ถูกต้องคล่องแคล่วและเขียนไม่ได้ จำนวน ๔ คน กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๗ คน เป็นกลุ่มที่อ่อนที่ไม่รู้จักตัวเลข และเขียนได้

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาเรื่องการบอกเวลาของนักเรียน ในกลุ่มที่ ๑ กลุ่มปานกลาง จำนวน ๔ คน โดยใช้สื่อแมวเหมียวบอกเวลา ให้สามารถบอกเวลาและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาเรื่องการบอกเวลา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล โดยใช้สื่อแมวเหมียวบอกเวลา
๒. เพื่อเปรียบเทียบเรื่องการบอกเวลา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ก่อนและหลังใช้แมวเหมียวบอกเวลา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาเรื่องการบอกเวลา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ จำนวน ๑๑ คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ กลุ่มที่ ๒ กลุ่มปานกลาง จำนวน ๔ คน ที่สามารถบอกเวลาได้แต่ไม่ถูกต้องคล่องแคล่วเขียนไม่ได้

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/นวัตกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. สื่อแมวเหมียวบอกเวลา
๒. แบบฝึกทักษะเรื่องการบอกเวลา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการบอกเวลา จำนวน ๒๐ คะแนน

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องการบอกเวลา จำนวน ๒๐ คะแนน บันทึกผลการทดสอบ
๒. จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔ คน โดยใช้สื่อแมวเหมียวบอกเวลากับแบบฝึกทักษะ
๓. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องการบอกเวลา จำนวน ๒๐ คะแนน บันทึกผลการทดสอบ
๔. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย

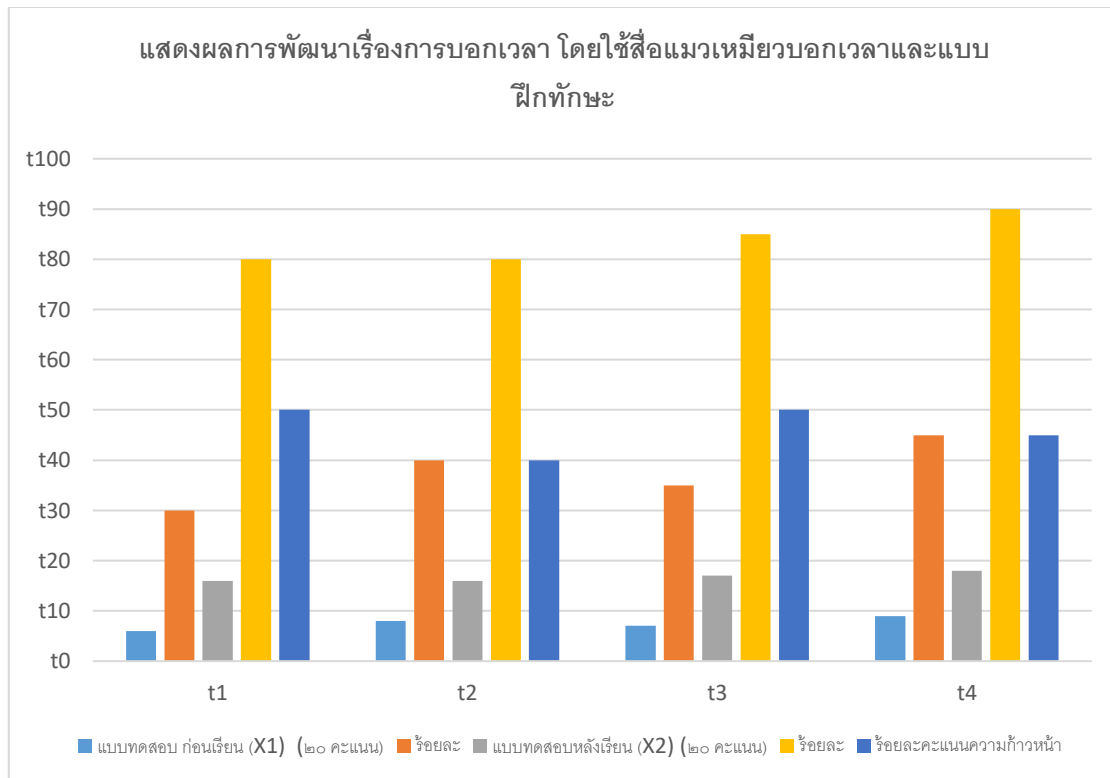
นำผลการทดสอบการบอกเวลา มาบันทึกผลในตารางแล้วนำมาเปรียบเทียบระหว่างคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ตารางแสดงผลการพัฒนาเรื่องการบอกเวลา โดยใช้สื่อแมวเหมียวบอกเวลาและแบบฝึกทักษะ

นักเรียน คนที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน (X_1) (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ	แบบทดสอบ หลังเรียน (X_2) (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า
๑	๖	๓๐	๑๖	๘๐	๕๐
๒	๘	๔๐	๑๖	๘๐	๔๐
๓	๗	๓๕	๑๗	๘๕	๕๐
๔	๙	๔๕	๑๘	๙๐	๔๕

กราฟแสดงผลการพัฒนาเรื่องการบอกเวลา โดยใช้สื่อแมวเหมียวบอกเวลาและแบบฝึกทักษะ

จากตารางและกราฟแสดง การพัฒนาเรื่องการบอกเวลา โดยใช้สื่อแมวมหึมวบอกเวลาและแบบฝึกทักษะ พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนคนที่ ๑ (เด็กชายอำพร แซ่เฮ่า)ทำได้ถูกต้อง ๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ นักเรียนคนที่ ๒ (เด็กชายธนศ ใจสบาย)ทำได้ถูกต้องจำนวน ๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๐ นักเรียนคนที่ ๓ (เด็กชายสุทธิโชค สันสะท้าน)ทำได้ถูกต้องจำนวน ๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๕ นักเรียนคนที่ ๔ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๕ หลังเรียน นักเรียนคนที่ ๑ ทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง ๑๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๐ นักเรียนคนที่ ๒ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๔๐ นักเรียนคนที่ ๓ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๐ นักเรียนคนที่ ๔ (นายธีรภัทร เกตุโส)ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๐

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ จำนวน ๔ คน มีผลการพัฒนาเรื่องการอ่านเวลาสูงขึ้น โดยหลังการใช้สูงกว่าก่อนการใช้สื่อแมวมหึมวบอกเวลา

ข้อเสนอแนะ

๑. ให้นักเรียนฝึกบอกเวลาโดยใช้นาฬิกาจริงเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
๒. ให้นักเรียนฝึกบอกเวลาเป็นภาษาพูดเช่น โมง หุ่

